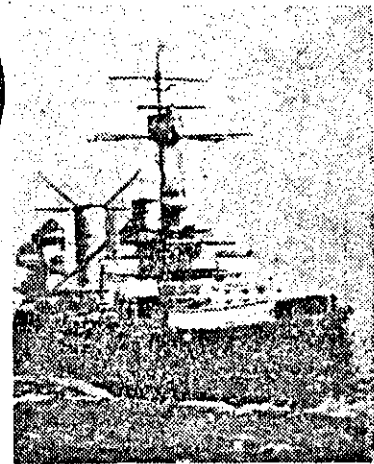

НАРОДНАТА ОЮЛОТ

Чрез мощен народен флот – за свободна и благоденстваща България

ВЕСТНИК НА МОРСКИТЕ НАРОДНИ ВОЙСКИ. РЕДАКТИРА КОМИТЕТ.

ВЪРХОВНАТА ЗАПОВЕД

Най-сетне, българския народ получи възможността да упражни своето право на стопанин на земята си и на 18. м. м. даде своя властен вот, своята тежка и върховна присъда, как и по какви пътища ще се строи неговата държава и кой ще ръководи нейния възход.

След тази историческа дата, след това историческо събитие, което определя съдбата и бъдещето на Родината ни за дълъг и много важен период, нещата у нас стават и ясни и прости.

Ако до сега мнозина се колебаеха да вложат своите честни мъжки усилия в изграждането на нова България, защото се боеха от някакви неопределени страхове или защото, вървейки по пътя на своите стари заблуждения и нездравни вкусове, припасаха тези свои разбирания на народа, като го разделяха в своето въображение от Народната власт на Отечествения фронт, сега вече те не могат да скриват своята пасивност, неискреност или мързел, физически и технически, а са длъжни да се наредят на фронта на трудното, но славно изграждане на нашата държавна и народна мощ.

Всяко огъване, всяко вяло или несърдечно и не съвестно отношение към служебните и патриотични обязанности на всеки от нас — синовете на този народ, ще бъде открито и подло дезертиране от своя отечествен дълг и трябва да бъде горено с нажежено желязо и наричано с истинското му име: дезертьорство и родоотстъпничество.

Нека всички, малки и големи да разберем, че мина вече безвъзвратно времето за колебание.

Народът издаде своята върховна заповед!

Ние всички до един се нареждаме в железните фаланги на творците на нова, мощна, благоденстваща и свободна България.

Ние ще отговорим на заповедта на Родината с беззаветна служба, труд и упорство. Нека всеки застане на своя пост, за да дадем пълния принос на нашите сили за доброто и светло бъдеще на прекрасното ни Отечество и нашия мъжествен народ!

Моряк ЧЕРНОМОРЕЦ

СЛАВНА ГОДИШНИНА

На 29-й ноември навършва две годишнината на антифашисткото събрание на Югославянските народи в древния град Яйце, състояло се на територия обкръжена от врага. На събранията са взети решения, поставящи началото на нова федеративна Югославия, която е вече обявена за република.

ОКТОМВРИЙСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ БЕ ЧЕСТВУВАНА ЗА ВТОРИ ПЪТ СВОБОДНО ОТ БЪЛГАРСКИЯ НАРОД

По този случай в Народния театър София бе устроено голямо тържество, на което присъствува многохиляден народ.

Софийските граждани, които не можаха да заемат място в театъра, се струпаха на площада и улиците около театъра, с горещото желание, да чуят гласа и словото на своя велик народен син, др. Георги Димитров, дошел отново, след 22 годишно отсъствие в родната земя.

И действително, нетърпението и желанието на народа се отпразда: под нестихващите овации и викове: „Да говори другаря Димитров“, създателът на Отечествения фронт, произнесе своето първо слово.

ПРЕЗИДИУМЪТ НА ТЪРЖЕСТВОТО В НАРОДНИЯ ТЕАТЪР

От ляво на дясно: м-р Нейков, г-жа Дола Драгойчева, Георги Димитров, м-р председателя Кимон Георгиев, м-р генерал-полковник Дамян Велчев, генерал-полковник Бирюзов, пълномощния министър на С. С. С. Р. Степан Кирсанов.

ВЪТРЕШЕН И МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

Изборите в нашата страна се произведоха при пълен ред, свобода и съзнание за граждански дълг и всенародна тържественост. От всички гласоподаватели са гласували 86%, а от тях 88% са гласували за О. Ф. За пръв път в нашата история, изстрадалия български народ се струпа така масово към изборните урни и каза своята дума за бъдещето управление на нашата страна.

Подготовката за свикване на първото О. Ф. Народното събрание е в пълен ход. Четири първи задачи стоят за разрешение пред него: 1. Да изгради и укрепи новия демократичен ред. 2. Да приеме предложенията за изменение и прегледане на конституцията.

3. За бързо сключване на възможно най-благоприятен за България мир. 4. Да приеме всички законопроекти за съществяване стопанския план на О. Ф. Това са четири задачи с историческо значение, които новата обстановка в нашия вътрешен живот и международното положение поставят.

Сключена е първата търговска спогодба между Съединените щати и България, според която ще бъдат внесени различни стоки, липсващи в нашата страна.

Очаква се в най-скоро време да замине стопанска делегация, водена от м-ра на търговията Д. Нейков, в връзка с новите търговски преговори между СССР и България.

Идеята за образуване на западен блок, която по същество води своето начало от столицата на фашиста Франко — Мадрид, има противосъветски характер. Пак се цели разделянето света на отделни групировки и блокове, насочени едни срещу други. Силите на прогреса и демокрацията са против всякакви блокове на държави, които са насочени против миролюбивите държави. Народа на тия държави, в които са поставени за осъществяване идеите за такива групировки и блокове, се противопоставя и критикува своите правителства.

Военните стълкновения в Индонезия и Индокитай не могат да бъдат отминати с мълчание, се казва в вестник „Правда“. По същество, там се води въоръжена борба между местното население и съюзническите войски. Последните се използват за потушаване на родоосвободителната борба на тия народи.

В английския парламент над 60 депутата са направили остър протест за намесата на английските въоръжени сили против освободителната борба на Индонезийските народи.

Шведския министър на външните работи е заявил, че Швеция не ще участва в никаква западен блок или каквито и да били други групировки.

Политическата криза в Франция е преодоляна. В новото правителство на Де Гол взлизат не само трите главни политически партии: комунистическата, социалистическата и републиканското народно движение, но и останалите малки партии. Трите партии са взели по пет министерства, останалите са разпределени между другите политически партии.

В Италия изкуствено се предизвиква политическа криза от либералната партия, която е център на реакцията, с цел, да се нанесе удара на Народното демократично течение в страната. Политическото положение в страната е много натегнато.

Регентът Дамаскинос си подаде оставката. Но под натиска на своите политически приятели и водачи на партията и по изразеното становище на английския военен министър, той отново си остава регент на Гърция. Хаотичното, неустановено политическо положение в Гърция продължава.

На 20 ноември започна големият Нюрнбергски процес срещу военнопръстъпниците. За пръв път в историята международен съд ще съди и търси отговорността на ония, които започнаха нападателната война в 1939 г. Тия короновани Хитлеристи водачи днес треперят на подсъдимата скамейка като най-вулгарни престъпници, убийци на милиони невинни същества: деца, жени, старци, похитители на безсмъртни паметници на човешката култура! Днес те плачат за своя живот, търсят милост, състрадание!

Секретаря на Американския славянски конгрес е направил декларация пред представители на печата, в която заявил, че държавния департамент на С. А. Щ. трябва да престане да се меси във вътрешните работи на България и Югославия.

Стачното движение в С. А. Щ. взема все по широки размери. Автомобилната индустрия е обхваната напълно. На 25 ноември 300,000 работници от отобусите и трамваите са в стачка. Нови 800,000 работници от стомано-леярната индустрия и 430,000 от електрическата индустрия се готвят да обявят стачка.

В желанието си международната реакция да смаже народните демократични течения в разните страни, или да възвърне починалия реакционно фашистки режим, тя не подбира своите форми и средства. Тъй наречените опозиционни групировки в Унгария, Югославия, Ромъния и България, които са чужди агенти и открито се обявяват против народните правителства в тия страни, са продукт на международната реакция. Задачата им е: миниране единството на свободолубивите народи.

ЕДНА СЛАВНА ГОДИШНИНА

На 21 т. м. бе годишнината на един от най-големите бойни подвизи на нашия малък, но боеспособен народен военноморски флот.

Балканската война, в своята първа фаза, беше една освободителна и прогресивна война, война против националното подтисничество на турския феодализъм, за освобождението на поробените тракийски и македонски братски славянски народи.

Тази война беше обединила в братски боеви съюзи, всички свободни балкански народи. Тя беше действително една популярна народна война, в която народите от Балкана участваха с цялото си сърце и с истински ентузиазъм.

В тази война, нашият народ отиде с истинско въодушевление и докато тя си оставаше война освободителна и не бе искористена от Фердинанд за неговите завоевателни цели и превърната в братоубийствена междоусобица, нашата армия показва чудеса от храброст, патриотизъм и военно майсторство.

В това число и нашият народен флот, колкото и да бе малък, с чест изпълняваше възложената му задача: охрана на родните брегове от възможни нападения на турския флот. В изпълнение на тази своя задача той записа най-светлата страница от своята бойна история.

Нападението на нашите торпедоносци, върху големия турски кръстосвач „Хамидие“, извършено през ноща на 21.XI.1912 год., беше една действително, колкото дръзка, толкова и умела нощна атака, извършена от Давид срещу гордия и уверен в себеси Голиад.

Целта на настоящата бележка не е да отбележим това събитие в нашата морска история, но ние сме длъжни да подчертаем, че това събитие и тази дата 21.XI.1912 год. показва, че силата на една войска или флот, не се мери само с нейната техника и количество, а винаги и всякога по качеството на боеца, което е един от основните елементи, които съставляват тази сила.

Нашият флот е малък. Малко и малки са нашите бойни средства, но това именно ни задължава да увеличим до крайна степен качеството на нашия моряк, да запалим и поддържаме в него пламъка на всеотдаен патриотизъм и готовност, при всички случаи, да бъде готов да брани своя народ и своята Родина от всички врагове.

Торпедоносец „Дръзки“, героят на 21.XI.1912 год. е бил и ще си остане у нас символ на мъжество и готовност за жертва пред Родината.

Нека целия наш флот бъде на висотата на „Дръзки“ в този славен ден 21.XI.1912 год.

ИЗ ЖИВОТА НА ЧАСТИТЕ

ПРОВЕЖДАНЕ НА ИЗБОРИТЕ:

Във Военно-морското народно училище

На 18 ноември 1945 година офицерите, подофицерите и възпитаниците от В. м. нар. у-ще гласуваха в отделна секция. През целия ден всички бяха възбудени. Още рано сутринта пред стаята, определена за гласуване, се бе събрала група, която молко покъсно се превърна в дълга двуредна колона. Всеки искаше колкото може по-скоро да даде своя глас за подкрепа на правото дело на О. Ф. Изборите минаха без всякаква инцидент. До обед беше привършено с гласуването. Всички с трепет очакваха да чуят резултатите. И когато по радиото съобщиха, че 100% са гласували, всеки се почувствува горд, защото никой вече не може да говори лошо за училището. До късно през ноща продължиха разискванията върху резултатите от другите секции.

Още не затихнала радостта от победата на О. Ф., дойде и денят, в който се празнува храбростта на българския моряк. Честува се онай нощ, в която четирите малки български торпедоносца сразиха на един кръстосвач, а доказаха на света, че не само на сушата българина е герой, а и на море той е победител.

Сутринта кадетската дружина присъствува при тържественото вдигане знамената на бойните кораби. След сказката произнесена от лейт. Л. Давидов, в столовата бе даден обед, на който присъствуват и представители на братския нам съветски флот — капитан II р. Слюнин.

В произнесените речи бе за segната мисълта, че ние, бъдещите командири, трябва гордо да носим званието български моряк и да следваме пътя на тия, които победиха на 8/21 ноември 1912 година. Лис

БУРГАСКИЯТ АРТИЛЕРИЙСКИ ПОЛК ГЛАСУВА

Денът е мрачен и студен. Но в очите на войниците и моряците, зашумяли високо из района на Бургаския брегови артилерийски полк, светят весели пламъчета. Ръкомаханията и честите подвиквания издават тяхното нетърпение и любовитство. Какво ги вълнува?

Днес е празник. Зеленина, знамена и повишено настроение преливат навсякъде. Ще се извършва нещо ново, нещо непознато, което ти вдъхва вяра и самочувствието, че ти си зрял гражданин на тази страна. Днес избирателите ще свеждодействуват пред урните, изразявайки свободно волята си.

Часът е осем. Пред избирателната секция при Бургаския брегови полк млад бреговак е разгънал акордеон. Веселите народни песни подканят към кръшния хора. Един истински празник на младостта, на новото което идва и на свободата.

—Какво беше преди — разправя оръжейника на полка: пиянство, свирела жандармерия, насилие. Виждате сега — радост и веселие. Група войници, спряли се пред вратата на бюрото, оживено разговарят.

—Но аз не съм гласувал и не зная как става самото гласуване — казва широкоплещест войник. — Верно е, голяма беше разяснителната работа във връзка с изборите; говориха командира на полка и пом. командира, ур. школниците. Имаше беседи, часове по политическа просвета. Всеки един от нас разбира прекрасно предателската роля на опозицията и е способен да я избличи. Но начина на гласуването не зная.

—Много просто, отговаря един току-що гласувал войник, усмихнат до уши. — Влизащ в тъмната стаичка, слагаш бюлетината на О. Ф. в пликчето и сетне... в кутията. Това е.

Гласуването продължава усилено. В коридора пред изборното бюро войниците стават все по-нетърпеливи, защото тяхните другари, гласували вече, играят хора с младежи и девойки, дошли да споделят радостта от всенародния празник с бойците. уред. А. Димитров

В БРЕГОВИЯ ПОЛК — ВАРНА

В деня на изборите чиновите от Бреговия полк — Варна, до един се стеноха пред урните и с трезвото съзнание за дълг към Родината, гласуваха с листата на О. Ф. Денът 18. ноември бе обрнат в голям празник. Войниците за пръв път гласуваха. Те бяха горди да упражнят своето право на избиратели в тоя исторически за българския народ ден и да дадат своята безрезервна подкрепа на народната власт на Отечества фронт.

Изборите минаха в атмосфера на небивал ентузиазъм и веселие. След като узнаха отличните резултати от изборите — 93% за О. Ф. от всичко 100% гласували, войниците с песни и плакати демонстрираха пред гражданството своята голяма привързаност и безпределна любов към Отечества фронт. В изборите всички чинове от Бреговия полк се показаха истински родолюбци.

Уредник школник: Р. МАРИНОВ

В Интендантството

Бойния празник на нашия славен морски флот — 21. XI и блестящата изборна победа, бяха отпразднувани от работниците и моряците при морското интендантство при задушевна другарска атмосфера. Столовата е празнично украсена! — „Да живеят нашите ударници!“ — „18 ноември утвърди делото на 9 септември!“ — Имената на ударниците привличат погледите, налагат се на очите! Вечерята бе открита с няколко думи от подпредседателя на профкомитета — Зидаров. Бе дадена думата на началника на Материалното отделение, кап. II р. Г. Георгиев. С кратко ентузиазизирано слово той изтъкна историческото значение на голямата изборна победа на Отечества фронт и последствията от нея за бъдещето развитие на нашия народ и държава. Тая току що изнесена победа той я свърза с славния боен подвиг на нашия военен флот от преди 33 години! Спря се и на нашите ударници в производството — челниците, на пръв поглед незабележими строители на обновена, демократична България. При подобаваща тържественост началника раздаде на отличилите се работници и работнички в производството значката „ударник“.

Бе изнесена кратка беседа от запасния кап. II р. Куюджукчиев за атаката на „Хамидие“. С подходящи илюстрации и вещина бе изтъкнат не достигнатия боен подвиг на нашия малък отряд торпедоносци. Започна вечерята. Създаде се приятно весело настроение! Изпълниха се декларации, песни и сценки от работнички, работници и моряци. Под звуците на музиката се извиха хора и танци. Почувствуваха се всички близки, равни другари! Веселието продължи до към 23 1/2 часа — на другия ден пак ни предстоеше работа!

Съобщава: Моряк

СПЕЧЕЛЕНО СЪРЕВНОВАНИЕ

По случай спечелване на изборното съревнование, обявено между частите на Морските войски, Морска база — Варна е получила следната поздравителна телеграма:

Варна — командиру и пом. командиру базата

Поздравяваме всички чинове от Морска база — Варна за блестящата изборна победа и спечелване на обявеното от Дунавския флот съревнование.

(п.) СТ. ЦАНЕВ
К-н I р. К-р Морските войски
(п.) К. ХАЛАЧЕВ
К-н II р. пом. к-р Морските войски

Варна — командиру и пом. к-ру Морската база

Моряците, подофицерите и офицерите от Дунавския флот поздравяват чиновите от частта Ви по случай блестящата народна победа на 18 ноември.

Да живеят храбрите моряци — челни защитници на О. Ф. България!

Да живеят народните морски командири!

(п.) ПОПИЛИЕВ
пом. к-р — Дунавския флот

От чиновите на Морска база — Варна е изпратена следната телеграма до командира и пом. командира на Морските войски:

„На 18 ноември ние изпълнихме с достоинство и чест нашия дълг към народ и Родина! И над последните останки на фашизма е нанесена победа! Ние изказваме тая си радост пред нашите командири, които мъдро напътствуваха, ръководеха и при трудни моменти съветваха и помагаша.

Ние отправяме, по случай историческата победа, нашите поздравления на командира на народните Морски войски, Капитан I ранг Цанев и помощник командира на същите войски, капитан II ранг Халачев. Да живее нашият народен морски флот!

За чиновите на базата — Бужулов
Помощник командир

Командирът и пом. к-ра на Морска база — Варна, благодарят на всички, които са отправили поздравления по случай голямата изборна победа и спечелването на 18. ноември изборно съревнование.

МОРЯЦИТЕ И ГОСПОДАТА ОТ ОПОЗИЦИЯТА

Моряците винаги са се отличавали със своето опозиционно настроение преди 9 септември 1944 година. Господата от опозицията си рекоха: „Дано не са забравили този си нрав, та белки ще откопчим от там нещичко; я някой гласец в изборице, а ако това не можем, то да платим на някого нещичко, та някой саботаж да направим, че да имаме материал за „знамената“. Не може иначе, братя. По пътя на легалната борба нищичко не ще направим! А трябва да се спасяваме!“ И... разшетали се господата, да дирят подходяща личност — хем авторитетна, хем удобна.

„Намерили“ те из моряката среда „подкрепа“ и то, знаете ли каква?...

Заработили, запретнали ръкави моряците и почистили района на флота, въвели в ред разхвърляните материали пред работилниците; Специална дружина подредила спалното си помещение така, че заприличало на спалня от някой европейски почивен дом. Минючистачната рота унищожиланколко десетки мини и щом се завърнала от море, побързала да настигне „специалистите“. Торпедна флотилия решила да гледа по-добре корабите си от

ПРИКАЗ

Командующето Краснознаменной, орденов Нахимова и Кутузова, Дунайской флотилией.

№ 58

24 июля 1945 года.

От имени Президиума Верховного Совета Союза ССР, за образцовое выполнение боевых заданий командования на фронте борьбы с немецкими захватчиками и проявленные при этом доблесть и мужество — НАГРАЖДАЮ:

Орденом Отечественной войны 1 степени

1. Капитан-лейтенанта ПАСПАЛЕЕВ Валентин Иванов.
2. Помощник ком. ПОПИЛИЕВ Илия Иванов.

Орденом Отечественной войны II степени

1. Лейтенанта ГАВЫДОВА Любомира Божемиров.
2. Мичмана 2 ранга СТРЕЛУХОВ Константина Петков.

Орденом „Красная Звезда“

1. Офицер кандидата ПЕТРУНОВ Стоян Селексиевич.
2. Мичмана 2 ранга ОВЧАРОВ Начо Пенев.

Медалью „Ушакова“

1. Кандидат подофицера САНДУЛОВ Ангел Иванов.
2. Ефрейтора КОЛЕВ Петко Сергеев.
3. Ефрейтора ЦЕРБАНОВ Георги Иванов.

Медалью „За боевые заслуги“

1. Ефрейтора ДЕНКОВ Ангел Иванов.
2. Ефрейтора ДРУМЕВ Иордан Георгиев.
3. Ефрейтора ГАВРИЛОВ Ангел Стоичков.
4. Ефрейтора ЛЫКОВ Петър Статов.
5. Кандидат подофицера МЛАДЕНОВ Тодор Георгиев.
6. Ефрейтора ПУНЕВ Никола Ангелов.
7. Ефрейтора ИВАНОВ Петко Георгиев.

Командующий Краснознаменной, орденов Нахимова и Кутузова, Дунайской флотилией
Вице-адмирал Г. ХОЛОСТЯКОВ.

Член Военного Совета Краснознаменной, орденов Нахимова и Кутузова, Дунайской флотилии
Контр-адмирал А. МАТУШКИН

Начальник Штаба Краснознаменной, орденов Нахимова и Кутузова, Дунайской флотилии Капитан 1 ранга А. СВЕРДЛОВ.

СПУЩАНЕ НА ВОДОЛАЗА

ПОДОФИЦЕРСКО СЪБРАНИЕ

Подофицерите от Морските войски във Варна са започнали от доста време своя редовен организационен живот. На редовното си събрание, състояло се на 9. XI. са присъствували пом. к-ра на Черноморския флот кап. лейтенант Бояджиев и лейтен. Георгиев. Разгледали са били редица въпроси от общ характер, засягащи живота на подофицерството. Подета е инициатива за създаване един общ ансамбъл от агитки при Черноморския флот; създаване опреснителни подофицерски курсове през зимния сезон по всички специалности; за издаване подофицерски стеновник и пр.

Всички тия инициативи са били одобрени единодушно от цялото подофицерско събрание. Само тоя е пътя по който народното подофицерство ще може да служи на Отечествонофронтоска България и на себе си! Подоф. А. Златаров

колкуто преди, за да не се срами от другите поделения на Морските войски.

А един моряк шегобиец написал на една дъска: „Да живее Никола Петков!“ и оставил дъската да сгърчи върху бунището от нечистотиите, изхвърлени от кухнята.

Това е „голямата“ помощ и подкрепа, дадена от нашите моряци на опозицията.

Канд. подоф. К. Неделчев

На какви условия трябва да отговаря водолаза

Водолазната служба се различава от всички други моряшки служби в флота. Може да се каже, че тя е една от най-тежките. Затова за водолази се избират предимно моряци, физически по-здрави.

Водното налягане оказва голямо влияние върху здравословното състояние на моряка и затова той трябва да може да издържа. Той не трябва да е боледувал от нито една болест по рано, а още повече сега, като водолаз.

Осен физически положителни качества, водолазът трябва да притежава и душевни такива. Той трябва да се отличава със спокойствие, смелост, самопожертвувателност и дълг за отговорност.

Когато водолаза се намира на морското дъно, отделен от всички, той трябва сам да се справя с много трудности, които му се явяват. Ето защо, той трябва да е сръчен и енергичен. Най-малката невнимателност може да му коштува живота. Ако в случай на грешка, той се уплаши, водолазът няма да може да действа с апарата и може да остане на морското дъно.

Славна е водолазната служба, но за хора, които не се страхуват от водата.

подоф. Керев

МОРСКО ТЪРЖЕСТВО В ФЛОТА

На 21.XI т. г. по инициатива на чиновите от Торпедна флотилия бе отпразднувана 33 годишнината от атаката на „Халиде“ боен празник на отряда торпедоносци и честване тамета на героя от тази атака, покойния капитан I ранг Димитър Добрев.

Присъствуваха: н-ка на гарнизона, г. ген. лейт. Генчев, юм. к-ра на 3-а армия г. полковник Йонко Панов, председателя на С. К. К., кап. II р. Слюнин, много офицери от Зарненския гарнизон, представителна дружина от Военноморското у-ще, рота от 8-й тех. полк и всички чинове от Морска база — Варна.

След вдигане корабните знамена с церемонии, в специал-

† Кап. I р. Д. Добрев

но украсеното помещение на Торпедна флотилия се устрои скромно паметно литературно-музикално утро. С кратко слово н-ка на гарнизона отбеляза героичеството на нашия малък, в материално отношение, флот, но богат с дух, като пожела и днешните потомци на славните герои от 8/21 ноември 1912 год., да бъдат достойни техни синове, да запишат още по-светли дати в нашата морска история! Думите на г. генерала бяха изпратени с бурни възторзи и мощно ура. След него, к-ра на Торпедна флотилия, г. кап-лейт. Кукен-

ски очерта живота и дейността на покойния галям моряк, кап. I р. Дим. Добрев, недостигнал върха на службата в флота само заради неговата беззаветна любов към братския руски народ и нежелание да се откаже от своя славянски идеал.

Последваха: описание на историческата атака, разкази, стихотворения и весели моряшки песни из живота на флота. Добре подбраната програма бе посрещната с пълното одобрение на присъстващите. На края моряците с мощно „ура“ изпратиха своя голям началник, г. ген. лейт. Генчев и останалите гости.

В 12 часа в столовата на Ремонтната корабостроителница бе даден обяд на всички офицери, подофицери и моряци от Морската база, където за голяма радост на всички присъства и к-ра на съветския миночистачен дивизион, капитан III р. Кавринин.

Командира на Базата, кап. II р. В. Попов, покани присъстващите да извикат ура за съветския флот и неговите славни краснофлотци, на което кап. III р. Кавринин отговори, като подчерта, особено храбростта на нашите миночистачи, съвместно с които е работил над подлия враг.

Пом. к-ра на Базата, кап. лейт. Бунджулов, с кратко слово свърза бойния празник на флота с празника на мирната победа от 18 ноември, като покани присъстващите да извикат ура за здравето на първия отечественофронтовец и заслужил българин Георги Димитров.

Думите му бяха изпратени с ентузиазно акламиране и ура, с което присъстващите подчертаха предаността си към Отечественния фронт и неговия създател.

С това празника завърши, като остави в сърцата на всички една радост, заслужено отдадената почит на храбреците от миналото и една светла надежда за творците на бъдещето.

Мичман I р. Д. ДИМИТРОВ.

НОВИ ЗАДАЧИ

Войната отдавна завърши! Нейният кървав спомен дълбоко ще легне в душата на поколенията. Последният снаряд се вече изстреля против империалистите, завоевателите

Войната завърши по сухопътните фронтове. В реките, моретата и океаните врагът още дебне. Неговите коварни водни оръжия — мините, се таят в глъбините и очакват своите жертви. На моряците се поставят нови задачи — рисковани, но благородни! Тем се пада честта да доунищават врага — изчиствайки водните пространства от неговите мини и дадат свободен и сигурен достъп на търговските кораби към пристанищата. Само така ще се съживи стопанския живот, нови ценни суровини ще се вляят за преработка в индустрията, желаният утрешен разцвет ще настъне.

Българският моряк, и той е на пост. Четиригодишното миночистане не му е дало ни най-малък вид на преумора. Неговата гордост за сега е двойна: той първи започна Отечествената война и след затихването на канонадите изчукариче на братска Югославия и равнината на Унгария, ще я завърши след взриването и на последната мина по синия Дунав и бурното Черно море!

Съзнание на дълг и чувство на отговорност е легнало в моряшката душа. Всеки нов ден моряшки добродетели се цементирават, увеличават, усилват и устремът за работа се увеличава.

Още в ранни зори миночистачите са в поход, преследвайки скрития враг и когато далеч зад кораба се взриве мина или такава бъде разоръжена — възторга е неопишум. Морякът знае, че това е спасението на хиляди човешки живота, на много тонове ценна стока, на тъй необходими параходи и шлепове и привечер, след приставането на миночистачите в тяхното пристанище, самочувствието е много силно, няколкукратно увеличено! Морякът с право е горд, защото знае, че само след изчистването на магнито-акустичните мини по славянския Дунав, ние ще подадем ръка на народите от средно-европейските страни за взаимен стокообмен, за утрешно благоденствие. А осигурявайки водните артерии в Черно море с изчистването на хилядите мини, ще се отворят широко вратите на нашите пристанища за вливане от братския Съветски съюз на продукти и суровини от голяма необходимост за нашата индустрия.

И затова, днес Дунавския и Черноморския флот, чрез своите миночистачни флотилии, изпълняват една велика отечествена задача. А смелите облуги на миночистачите, чийто подвизи отекваха ведно с тези на Първа българска армия из братска Югославия, Унгария и Австрия, неуморни на поста си, извикват всеобщо възхищение. Техните дела никога не ще бъдат забравени.

Впрочем новите задачи: осигуряване водните пътища за подвоз на стоки към нашите пристанища в неограничени размери, ще бъдат изпълнени образцово. Това е моряшки дълг и гордост.

Мичм. II р. Ат. Хр. Илиев

Завърнала се е българската младежка делегация, която взема участие в световния младежки конгрес в Лондон.

Изваждане на кораба 9-й септември

От щаба на Черноморския флот се получи заповед, да се извади потъналия северно от Калиакра, срещу с. Благница бивш хърватски 80 т. миночист. В изпълнение на тая заповед, началника на техническата служба при Черноморския флот, заедно със съответните: док майстор, водолазен ръководител и майстори-дърводелци заминаха с торпедна лодка на самото място, за да огледат състоянието на кораба.

От наравения оглед се установи, че корабът бе легнал на лявата си страна с нос към брега, между големи подводни камани и в средата на плитковина, дълга около 150 метра. Цялата му лява стена и грабнака бяха заровени в пясъка, а по подводната му част зееха големи пробойни. Палубата, надстройките и почти цялата дясна стена на кораба бяха разчупени и разграбени от населението на селата Крапец и Благница. Мястото на потъналия кораб отстоеше на 95 мили от Варна, обстоятелство, което щеше да затрудни до голяма степен работата.

За изваждането на кораба се състави подробен план, като в работата трябваше да вземат участие 28 души: 5 души док-майстори, дърводелци и шлосери, водолазния взвод от 14 моряка, 8 моряка от Торпедното отделение и 1 офицер-ръководител.

След десетдневна подготовка, на 18 юлий 1945 г. корабът „Асен“ с всички натоварени материали и работната група отплува за мястото. При вечер „Асен“ хвърли котва в Каварненския залив, а на следния ден заранта се насочи към потъналия кораб. След минаването на нос Калиакра обаче, се появи вълнение, което по степенно се усилваше. Поради това, разтоварването на всички сечива и вещи за устройване на лагер на брега, не бе възможно. „Асен“ се приюти в Мангалия и когато след обед бурята стихна и морето се успокои, насочи се обратно и стигна мястото на потъналия кораб. С помощта на една лодка шеснадесеторка, две лодки шесторки и два сала всичко благополучно бе стоварено на брега, гдето се устрои лагер.

На следния ден започна усилена работа около потъналия кораб. Дърводелците, нагазили до кръста във водата, подпомогнати от моряците, снемат и поставят дървенишаблонни. Въпреки постоянно вълнуващите се води на откритото море, с големи усилия бе построен мост от брега до кораба. Така работата бе възможна, независимо от състоянието на морето. Майстори и моряци се надпреварваха в работата и за 15 дни бе обшита с дъски цялата дясна стена на кораба.

След привършване на подготвителната работа, пристъпи се към най-важното: изваждането на кораба. Последният трябваше да се изправи върху своя гръбнак, да се повдигне и под гръбнака му да се поставят дървени греди намазани с масло, улесняващо хлъзгането на кораба върху гредите. В кратко време на брега се поставиха и закопаха здраво два рудана, телени въжа се опнаха и скрипци се закачиха за кораба. Яки, жилищести ръце здраво се заловиха за ръчките и завъртяха руданите. Бавно кораба започна да се изправя. Това бе посрещнато с громко ура, изтръгнато от задъханите гърди на здравите моряци и те с по-голяма бързина продължиха въртенето. Корабът бе изправен, подигнат, а под гръбнака му бяха поставени греди.

Започна се извличането му на пяска. Отново заскрибуцаха двата рудана, но тоя път

корабът не се помръдна. Котвите, с които бяха закопани руданите се указаха слаби. Поставиха се нови котви, но тоя път се скъсаха въжетата, теглещи кораба. Всяка повреда бързо се поправяше. Едина от руданите се счупи, но нищо не отбягваше от опитните ръце на моряците и работниците. Докмайсторът постави от страни на кораба няколко крика (механически повдигачи) и последният се откърти от своето леговище и под задружното ура и усилие на моряците, се предвижи бавно и на тласъци към брега. При всяко отделяне от мястото си, по лицата на моряците пробягваше радостна усмивка на доволствие и упование в силите. Това изглежда беше единствената за тях награда за продължителния труд.

След два дена корабът бе напълно извлечен на сушата, подпрян от двете страни и дърводелците започнаха усилено да затулят различните отвори.

Необходимо бе след това, корабът да се премести по пясъка на брега до мястото, пред което водата бе дълбока и миночистача можеше да бъде спуснат в морето с кърмата напред. За три дни корабът бе докаран до мястото и готов за спусчане. Съобщено бе по телефона във Варна да бъде изпратен влекача „Левски“ за спусчане на кораба.

На 6 септември рано сутринта, влекача бе пред лагера и подаде на брега здраво влекало. Намазаните греди се наредиха напред по пътя, по който кораба щеше да се предвижи за да се спусне в морето.

Първото си теглене влекача извърши с усиливане, и отместения от своето място кораб изведнаж се премести на 20 метра и излезе от линията на подложките. Необходимо бе три часа усилена работа, за да се повдигне кораба отново върху дървените греди. Влекача влезе в действие, обаче влекалото се скъса. Подаде се ново, обаче ноца се спушна.

Когато на следната заран очите на всички бяха обвърнати към „Левски“ и очакваха последното дърпане, той отдаде влекалото и се насочи към Варна. Приближаваше буря. Появи се силен северен ветър. Като майка, спасяваща детето си, моряците се спуснаха към кораба, подадоха стоманените въжета към брега и корабът бе извлечен на сушата, далеч от разбиващите се вълни.

Едва на 9 септември сутринта, след стихване на бурята, пред лагера се появи торпедоносец „Строги“, който с подадено влекало издърпа кораба в морето.

След толкова труд и преживелици, най-последна победа, спечелена тъкмо на 9 септември, на който ден българския народ победи фашизма.

9 септември се превърна в двоен празник за нас, защото можахме след дълги усилия успешно да изпълним възложената ни задача.

Поради това и извлечения от морето миночистач получи славното име 9 септември.

Б. Р. Извършената от групата работа явно свидетелствува, че българският моряк, дори и при липсата на достатъчни, съвременни и подходящи средства; макар и с налчиността само на примитивните такива, е способен на чудеса и, когато трябва да осъществи дадена му повеля, не жали нито спокойствие, нито време и сили, за да изпълни задачата до край с ясно съзнание, че само така, отдавайки се всецяло, ще може достойно да служи на своя народ и допринесе за изграждането на нова, демократична и благоденстваща О. Ф. България!

ДУНАВСКИЯ ФЛОТ СПОРТУВА

На 18. т. м. в деня на изборите, по инициативата на зазедующ спорта в флота, между моряците от различните поделения се произведе спортен турнир.

Резултатите по дисциплини са следните:

1. Свободна топка. Корабостроителницата бие Минната рота с 5:4.

2. Крос-кьнтри. Пръв се класира отборника Герасим Цветков от Корабния дивизион.

3. Извънредно голямо беше съревнованието на футбол. На финала останаха отборите на Катерната група и Специална рота, всеки от който с най-голяма амбиция желаше победата да бъде на тяхна страна и въпреки, че играта беше продължена след определеното време с цели два часа, резултат не се получи и играта се прекрати с 0:0.

4. Най-голямо оживление имаше при теглене на въже, където отборите на Корабния дивизион и Минната рота останаха на финала, обаче се показаха толкова здрави, че на два пъти скъсаха въжето, без да може да се излъчи първенец. Състезанието се отложи за по-късно, когато се намери такова въже, което да бъде по-здраво от амбицията на моряците — победата да бъде на тяхна страна.

5. Във проведенния турнир на „Пинг — понг“ между моряците от Корабния дивизион

се класираха следните моряци:

1. Кандидат подоф. Гавраил Иванов Флоров.

2. Кандидат подоф. Никола Борисов Георгиев.

3. Отборник Христо Стоянов Христов.

В деня на изборите, в които моряците от Дунавския флот доказаха за сетен път, че стоят здраво на позицията на О. Ф. и неговото правителство, и в своя спортен турнир показаха и голямата си амбиция в спортното съревнование, където всеки желаше победата да бъде на негова страна. И след отварянето на урните и преброяването на гласовете, всеки се чувствуваше победител, даже и тия, които загубиха на спортното поле, сега се чувствуваха победители в съревнованието, в правото дело на О. Ф. и продажното такова на опозицията.

Войната за моряците от Дунавския флот още не е свършена; минната опасност по славянския Дунав не е отстранена.

Ние сега се борим с нея, ще се борим и срещу всички врагове на народа, с ясното съзнание, че само по такъв начин ще оправдаем нашето хубаво име, име на българският моряк, който безпределно обича своя народ и служи предано на България.

Мичм. II р. СИРКОВ
заведващ спорта при Дунавски флот

Народен флот

СЪВЕТСКАТА ЗЕМЯ

Съветският съюз, най-обширната славянска земя, е и най-голямата държава в света. Тя заема половината от Европа и едната трета от Азия, като обхваща общо 22 милиона квадратни клм. Тая просторна и необятна съветска земя представлява една шеста част от цялата туша на нашата планета. Най-северната точка на Съветския съюз се намира в областта на полярния кръг, на нос Челюскин, а най-южната точка — до гр. Кутка, Туркмения, на границата с Авганистан. Тия две точки отстоят една от друга на разстояние почти 5000 клм.

Из точната точка на Съветския съюз се намира в Беринговия пролив, който разделя Европейско-Азиатския континент от Америка. Тая точка отстои от западната съветска граница на повече от 10 хиляди клм. Когато на западната съветска граница е обед, на източната крайна точка е вече 10 часа вечерта.

С. С. С. Р. не е само голяма сухопътна, но и морска държава, притежаваща огромно крайбрежие, което се мие от 12 морета и три океана: Балтийско, Баренцово, Бяло, Карско, Лаптевско, Източно Сибирско, Чукотско, Берингово, Оцотско, Японско, Черно и Азовско морета; Атлантически, Северен-ледовити и Тихи океани.

Земната повърхност в просторите на Съветския съюз е най-разнообразна: безкрайни тлоски равнини, хълмове и високи планини. На Памир, в пределите на Таджикската С. С. Р. се намират най-високите планински върхове в Съветския съюз: връх Сталин, висок 7945 метра и връх Ленин, с височина 7127 метра. Планините и обширни пространства от хълмовете са покрити от най-разновидни дететвени гори.

На Камчатка се намира най-високата в Европа и Азия вулкан, достигащ на 5,000 метра над водното равнище. От време на време вулканът изригва

лава, пепел и нажежени камъни. Съветският съюз притежава най-голямата и гъста речна мрежа в света. По дължина и пълноводност много от руските реки се считат за едни от най-големите: Така, през Сибир текът реките Об, дълга 4016 клм.; Енисей—3807; Лена—4264, Амур—4354 клм. В европейската част тече най-голямата река в Европа—Волга, дълга 3688 клм. Както реките, така и многобройните езера са съединени с редица плавателни канали.

В Съветския съюз, особено в северозападната му част се намират големи и малки езера, чийто брой надминава неколко десетки хиляди.

По-важни и по големи езера в европейската част на Съветския съюз са: Ладожското, Онежкото, Чукотско и Илменското, а югоизточно от р. Волга—Аралското и езерото Балхаш. В югозападната част на Съветската земя се намира най-голямото езеро на земното кълбо, което по своите размери носи името Каспийско море, което лежи 26 метра по-ниско от уривена (нивото) на океана. В Сибир се намира най-дълбокото езеро в света—Байкал с дълбочина 1741 метра.

Обширната земя на Съветския съюз има разнообразен климат. Така, докато в Грузия по бреговете на Черно море цвят розите, във Москва бушува мразовита зима; Когато в Туркмения завършват пролетната сеидба, в Петропавловск на Камчатка, жителите разравят домовете си загърнати със сняг (изпод снега). В средно-азиатската пустиня Кара Кум през цялото лято не пада дори и капчица дъжд, а в областта на Батум валежите са толкова изобилни, че ако не бяха слънчевите лъчи за да ги изпаряват, водите биха наводнили и заляли до покрива едноетажни домове.

Северната част на Съветския съюз, от Балтийско море до

Камчатка, е покрита с обширни гори, чиято огромна площ се изчислява на 610 милиона хектара и заема повече от половината на цялата страна. Горите са богат източник на дървен и строителен материал.

През Казакстан и Средна Азия минава пустинната зона на Съветския съюз. През лятото почвата така се нагрива, че бързо може да се изпече яйце.

В Кавказ, по черноморското и каспийско крайбрежие се намира богата тропическа растителност и се ражда мандарини, лимони и чай.

Природните богатства на Съветската земя са най-разновидни и се изчисляват на баснословни количества. Съветския съюз е на първо място в света по запасите на: нафт, желязна руда, калай и на второ място по запасите на каменни въглища и никел. В недрата на руската земя се намират запаси (залежи) от следните видове руди: манганова, медна, оловна, цинкова, боксит (за обработването на алуминия). Намират се още самородни редки метали: валфрам, хром, антимон, злато, платина и др.

Така също и залежите от изкопаеми химически суровини са огромни. На полуостров Колка се намират залежи на апатит (минерал, съдържащ фосфорен окис) възлизащи на 2 милиарда тона. Калиевите окиси, чийто залежи се намират в северен Урал възлизат на 18.4 милиарда тона.

В Съветския съюз се намират най-обширните черноземни пространства в света, които обхващат широк пояс с дължина 5000 клм. Съветският чернозем е прочут по своята плодородност.

Съветската земя представлява неизчерпаем източник на несметни природни и земни богатства и с право се счита за велика страна, чието население твори общочовешките блага и се бори за народните свободи. от руски: Кууджуклиев

КОИ СА ТЕ?

Никола Мушанов, стар котарак, кани Гиргинов за ортак, да съставят кабинет и да управляват за напред!

Вестници различни те издават, с положението без да се съобразяват, че народа не иска тях, понеже ги знае, че са зверове.

Както в миналото си служиха, и народа те пребиха: с калъчки, тонове, но не и с думи, а само с дебелите полицейски гуми

И сега отново пак крещат, и против О. Ф. те реват, но няма никога да успеят, и ще престанат вече да бляят.

Нека знаят, че армията не е с тях и ги слуша с голям смях, Армията служи само на народа, но не и на Никола Петкова.

Морски вълк

ХУМОР

Предпазване от епидемии. Едно от най-честите заболявания в казармата е от кръшкачество.

Най-острата му форма се нарича кръшкачис де караулис. Препоръчва се следния начин на лекуване:

Непорядис бакарис или непорядис метачис. Вземат се по 1, 2, 3 или повече дни, а в краен случай, докато цъфнат нальмите...

Нечо

Шведското корабоплаване е загубило през последната война общо 235 търговски кораба с 1,400 души моряци.

Въпреки запазване на неутралитет. Швеция е претърпяла, през време на войната значителни материални загуби, поради което шведското правителство е предявило репарационни искания от Германия.

Полското правителство е предявило исканещото и Полша да получи част от германския боен флот, по причина, че в настояще време новоосвободена Полша притежава шест пъти повече морски бряг и в замяна на загубените в началото на войната полски бойни кораби.

Преди войната Полша притежаваше морски бряг с дължина 140 клм.

Обявената десетдневна гладна стачка на 600 гръцки моряци от корабите намиращи се в 7 английски пристанища, е завършила с успех на 14 ноември н. г.

Моряците се наложиха на гръцкото правителство, да се плати обещание и помощ на безработните моряци.

ПОДПИСКА ЗА ФОНДИ В. „НАРОДЕН ФЛОТ“

До 1 декември н. г. в уредничеството на вестника са постъпили за подпомагане списването на вестника общо 51,350 лева.

Уредничеството на вестника отправя горещ апел към всички, получаващи в. „Народен флот“, да изпратят своята материална подкрепа, тъй като вестника е безплатен, а стойността на материалите, необходими за списването му значително е повишена.

Съветския футбол отбор „Динамо“ е завършил своята обиколка из Англия. Нито един европейски футбол отбор не е пълноценно такъв блестящи успехи в Англия като отбор на „Динамо“.

Пристигнал е в нашата страна със самолет Съветския футбол отбор на „Торпедо“ който ще се срещне в приятелско съревнование с най-добрите наши футболни отбори.

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ:

В Атлантически океан, през време на буря, вълните достигат височина до 16 и дължини 300 метра.

Първият патент за водолазен уред бил даден на англичанина Жон Стамлетон, на 17 март 1693 год. От тогава досега настояше време той уред е значително усъвършенстван.

Суецкия канал е прокопан в 1869 год. Самият искусствен канал е дълг 161 клм. широк 45 и дълбок 10 метра. Общият проток обаче, който съединява Средиземно море с Индийския океан чрез Червоното море, е дълг 2,500 клм.

Прокопаването на канала, след преодоляването на много трудности, продължило 10 години.

Разходваните за прокопаването суми възлизали на 369 милиона франка.

Корабоплаването през Суецкия канал било открито на 17 ноември 1869 година.

С прокопаването на канала морските пътища между Европа и Азия (далечния Изток) значително били скъсени. Така, пътят Лондон — Бомбай, покрай нос Дабра Надежда около Африка е 10,912 мили, а през Суецкия канал, само 6,112 мили

ЕДНА НОЩ КРАЙ ЗМИЙСКИЯ ОСТРОВ

(ИЗ ЖИВОТА НА ЧЕРНОМОРСКИТЕ МИНОЧИСТАЧИ)

от друга по-големи, идват безчет, наблюдават, удрят с тъпа, груба мощ гърдите на миночистача, тласкат го безмилостно и отминават.

Става все по-тъмно и по-страшно. В всички ни стои скована само една мисъл: Дано издържат моторите, а то иначе, загубени сме. Да се влачим на влекало един друг е толкова рисковано, а острова е още тъй далече.

— Господин лейтенант, чуваме гласа на наблюдателя от кърмата, — миночистач № 6 спря.

Изтръгнахме. Това, от което най-много се бояхме, стана. Всички устремихме поглед назад. Вълните си играеха с малкото корито на миночистача, клатушкаха го така силно, че червената му гръбначна част бляда светкаше в ноща. Една голяма вълна силно го блъсна, насмалко не го обърна. Още една такава вероятно не ще може да издържи. Нямаше време за колебание. Бързо трябва да завием и му помогнем. Но още не пристъпили към изпълнение на решението, наблюдателя редостно извика: Тръгна, тръгна! — Оказа се, че мотора временно спрял, пора-

ди задръстване на филтра.

Еххх!... Отървахме се и сега! Спогледахме се щастливи и доволни от избегнатата ненадейна угроза и сега тласкането, удрянето на главите ни по стените и рамките, ни се виждаше по-малко неприятно.

Наближаваме прочутия Змийски остров. Подхождаме от североизточната му страна. Вече виждаме скалистите му носове от ляво и дясно, а горе слабо блещукащия белосан фар. Чувстваме неговото благотворно влияние до себе си. Вълните стават по-малки и по-тихи.

„Пригответи котвите!“ се дава заповед. Моряците изкачат из помещението, пробегват по палубата от една дръжка на друга, клякат на носа и работят, здраво крепейки се, за да не изхвъркнат.

Ето и брега. Опитваме с дъномера дълбочината и предпазливо маневрираме. Закотвяме се един по един. Някой вика от брега, пита нещо, вероятно от руските моряци, пазачи на острова, но думите му се отнасят от вятър, сливат се с шума на вълните, не се разбират. Назначихме по един стражник на всеки миночистач и се приготвихме да спим. Ля-

гаме кой как може, едни яли, други не, тъй като поради лошото време не можахме да си вземем храната от руския миночистач, който ни продоволстваше, и който вероятно е заминал за Сулина.

Но току що бяхме задрямали и стражниците тревожно започнаха да будят обслугите. Вятъра, който бързо се обърна на чисто западен, духаше точно от дясната страна на задливчето, чийто скалист нос не можеше вече да ни предпазва. Зачаткаха веригите на котвите, засвириха резко сирените за даване ход и малкия отряд се отдръпна на вътре в морето, за да мине от другата страна на острова.

Навлязохме пак там, от където се бяхме измъкнали с толкова радостно чувство, че най-после ще се приотим, ще си починем.

Правилните редове на огромните запенени вълни, като че ли се съредяха за дързостта на тия малки корабчета, които искаха да нарушат могъщият им ход напред, тласкаха ги с все сила, пръскаха в безройни капчици своя накипял, свиреп яд и прорязани, отминаваха заканително.

Нестихващия шум на блъскащите се в брега вълни, свиренето на силния вятър, пробегващите през лунната светлина черни облаци, всичко това се сливаше в една обща, величествена, но страшна по своята мощ проява на природната стихия, пред която само малкият моряшки сърдце не трепват.

Командирският миночистач се доближи в тъмнината до източния бряг на острова, заопипва дъното с дъномера, но жалко, не намерихме това, което търсехме. Вълните образувани от прежния вятър продължаваха да се бият в брега, отражаваха се, невъзможно бе да се стои.

Отдръпнахме се. А сега!—На всякъде вятър, навсякъде вълнение. Върнахме се към прежното си място. Там поне бяха още малки вълните. Въртахме се дълго край брега, в очакване да се определи точно вятъра, като разпиляни черупки из водната шир. Най-после закапа едър дъжд, забрули с последни напъни вятъра и сетне утихна постепенно.

Отново се закотвихме. Капнали от умора, всеки се свря на прежното си място и заспа.

Само глухия шум на вълните от другата страна на острова, ва тресееше въздуха и отразена обезсилена вълна слабо приплясваше по миночистача. Н. Т.

Малкият отряд миночистачи, тълго люшкан от вълните, най-после прибра миночистачните прибори и в строй върволица се отправи към Змийският остров, на 23 мили източно от Сулина. Там беше предвидено да престоим на котва през ноща и рано сутринта на другия ден, да започне работа. Духаше силен югозападен вятър, който постепенно се усилваше. Вълните ставаха все по-големи, по-мощни и заплашваха малките миночистачи с потайна, няма угроза. Тъмните облаци гъстееха и само от време на време отвяха оскъдна пролука за бялата лунна светлина.

Ние сме на предния командирски миночистач. Стоим пригаени в малката стаичка, блъскаме си главите от време на време и наблюдаваме мъжком бясната стихия на развилнялото се море. Само командира е горе. Отговорността не му позволява да стои на закрито. Малкият миночистач се огъва, пращи под силния напън на машината, ту дигнал високо остър нос, ту зарит в пенливата вълна, целият в бризги и вода, се мята като грамаден чер дельфин от вълна на вълна. А вътре, всичко подвижно се люшка на ляво и на дясно, танцува, трака и се разпилява из помещението. Вълните една